

ganste klart, at naar Ministeren ikke finder, at der kan siges at være gjort nogen uhenftgtsmæssig, overdreven eller urimelig Forbring ved noget af de Forslag, der ere komne frem fra Bygningsdirectorens Side, saa bør Ministeren følge disse Forslag. Jeg troer ikke, at man vel skulde kunne forlange, og det vilde være mig høist paafaldende, om man virkelig her vilde forlange, at dette ganste særegne Experiment skulde gøres med Hensyn til Sygehuset, at jeg skulde udbyde Arbejdet til Licitation indenfor Grændserne af en bestemt Sum, og jeg tillader mig desuden at bemærke, at det dog heller ikke falder ganste let bestemt at see, hvorledes man fra Udvalgets Side er kommen til at sige, at man var vis paa, at Arbejdet vilde kunne udføres for denne Sum. At stille Omdannelsen af Sygehuset til Concurrence er Noget, som man ikke gjør i lignende Tilfælde, og det forekommer mig at ville være en høist besynderlig og mærkelig Fremgangsmaade ved denne enkelte Leilighed.

Med Hensyn til det Beløb af 1500 Rb., som af Udvalget er foreslaaet, maa jeg gjensætte, at dette Beløb er mindre end det, man i 1852 bevilgede i samme Tiemed; det, mener jeg, vil være henftgtsmæssigt at holde fast for Thinget ved denne Afgjørelse, og naar den ærede Rigsdagsmand siger, at det ikke alene er paa hans egne Vegne, men ogsaa paa det daværende Udvalgs Vegne, at han siger, at den da bevilgede Sum var for høj, ja, han lægger endogsaa til, at den var 3 a 400 Rb. for høj, saa siger jeg dertil, at, saavidt jeg troer, er det ikke nogetsteds sagt i Betænkningen fra Udvalget, at Summen i Grunden var 3 a 400 Rb. for høj — jeg erindrer det ialfald ikke — (Eskjærning: Nei, det er der ikke sagt). Ja, dersom det ikke er sagt af Udvalget, saa kunde det jo være Tilfældet, at blot den ærede Rigsdagsmand eller maaskee enkelte Medlemmer i Udvalget havde fundet, at Summen var for høj, men der er ikke Tale om, hvad Udvalget i saa Henseende har meent; her er Tale om en Bestemmelse, som er tagen i Finantsloven, alisaa Noget, som er vedtaget og gaaet igjennem begge Thing og der har faaet sin Bestæftelse. Man har allerede i 1852 anseet det fornødnet at gaae ind paa et Forslag om at

bevilge 1872 Rb. til dette Tiemed, og nu vil man i 1856 kun bevilge et langt ringere Beløb. Dette, forekommer mig, staaer i en meget skarp Modstrid med den Fremgangsmaade, man forøvrigt, af Nødvendighed, har maattet følge ved alle Bygningsforetagender. Naar den ærede Rigsdagsmand siger til mig: „betragt det Hele paa en ganste anden Maade, saaledes nemlig, at Du nu benytter Leiligheden til at blive af med den Mand, som nu henftbder i den Bygning, som er mere passende til Sygehuus end den nuværende; indret Sygehuset der, og sælg saa det Huus, som nu er bestemt at skulle indrettes til Sygehuus“, saa svarer jeg dertil, at der er to Vanskeligheder tilstede, ved Manden og ved Huset. Man kan nemlig ikke blive af med nogen af dem; thi Manden er stillet saaledes, at dersom der var Spørgsmaal om nu at skulle, som den ærede Rigsdagsmand kaldte det, „tinge“ ham ud, saa vilde det blive et Spørgsmaal, om ikke Udgiften derved vilde blive saa betydelig, at det maatte ansees som meget ufornuftigt at gjøre det, saameget mere som der dog kunde være Udsigt til, at han ved en eventuel Ansættelse, som han attraaer, kommer til at flytte, uden at nogensomhelst Udgift i den Anledning blev foranlediget ved hans Fjernelse; og hvad Huset angaaer, saa kan man heller ikke blive af med det; idetmindste vilde det være høist besynderligt at sælge det; thi det ligger samlet med de øvrige Bygninger paa selve Academiets Grund, ikke at tale om, at det upaatvivlelig i sin nuværende Stand vilde indbringe saa overordentlig Lidet, at det vil være for saa godt som Intet at regne. Det vilde desuden, troer jeg, være meget uhenftgtsmæssigt saaledes at rive dette Huus ud af de Bygninger, som findes paa selve det gamle Academies Grund, og under enhver Omstændighed mener jeg, at man dertil skulde have en stærkere Dpfordring end den, der her findes. Jeg skal sige til, at skulde der vise sig en Mulighed til en Forandring, hvorved den her omtalte Bygning i Tiden kunde komme til at benyttes til Sygehuus, hvilket jeg selv anseer for ønskeligt, saa vilde jeg foretrække denne Bygning for den, hvori Sygehuset nu er. Jeg skal ogsaa udtale, at jeg naturligtvis ved den foreslaaede Indret-